

SENAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAT**

SESSION DE 1947-1948

ZITTING 1947-1948

REUNION DU 5 OCTOBRE 1948

COMMISSIEVERGADERING
VAN 28 SEPTEMBER 1948

Rapport de la Commission de la Justice chargée d'examiner le projet de loi modifiant les chapitres I et III du Titre V du Livre 1er du Code Civil.

Verslag uit naam van de Commissie van Justitie belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van de hoofdstukken I en III van Titel V van Boek I van het Burgerlijk Wetboek.

Présent : M. ROLIN, président; MM. ALLARD, ANCOT, DECLERCQ, DELMOTTE, HANQUET, KLUYSKENS, LAGAE, LOHERT, MACHTENS, MAZEREEL, RONSE, Mme VANDEVELDE, MM. VAN ROOSBROECK, VERBAET et VAN REMOORTELE, Rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Votre Commission de la Justice estime devoir vous recommander l'adoption du projet visant au remplacement ou à la modification des articles 148, 150, 151, 152 et 173 du Code civil. Ces articles traitent du consentement au mariage, de l'acte respectueux et du recours des parents, ainsi que des oppositions.

Le Gouvernement s'est expliqué longuement, dans son exposé des motifs, quant au but de son projet; il a développé ses raisons — que votre Commission adopte — de manière excellente, et il n'est point besoin d'y insister ici.

En résumé, le système légal nouveau se présentera comme suit, en cas d'adoption du projet par les Chambres :

Le consentement au mariage est indispensable jusqu'à l'âge de vingt et un ans; le consentement du père suffit quand les parents cohabitent.

Si l'enfant a été confié par justice à l'un de ses auteurs divorcés ou séparés de corps, c'est le consentement de cet auteur qui suffit.

Voir :

Document du Sénat :

161 (Session de 1947-1948) : Projet de loi.

Uw Commissie van Justitie meent U te moeten aanbevelen, om het ontwerp tot vervanging of wijziging van de artikelen 148, 150, 151, 152 en 173 van het Burgerlijk Wetboek aan te nemen. Deze artikelen handelen over de toestemming tot het huwelijk, de eerbiedige akte en de voorziening van de ouders, alsmede over het verzet.

De Regering heeft in haar memorie van toelichting breedvoerig uiteengezet, wat zij met het ontwerp beoogde; zij heeft haar redenen — die uw Commissie aanvaardt — uitstekend toegelicht, zodat er hier niet verder behoeft op te worden ingegaan.

Kort gezegd, de nieuwe wettelijke regeling zal er als volgt uitzien, ingeval het ontwerp door de Kamers wordt goedgekeurd :

Tot de een en twintigjarige leeftijd moet er een toestemming zijn tot het huwelijk; wonen de ouders samen, dan volstaat de toestemming van de vader.

Is het kind, in geval van scheiding uit de echt of van tafel en bed, gerechtelijk toevertrouwd aan een van beide ouders, dan volstaat de toestemming van deze.

Zie :

Gedr. Stuk van de Senaat :

161 (Zitting 1947-1948) : Wetsontwerp.

S'il n'a pas été statué sur la garde, ou si elle a été confiée à un tiers, le dissentiment des parents emporte consentement; la décision du père, en ce cas, n'est donc plus prépondérante.

Lorsque les aïeuls et aïeules sont appelés à donner leur consentement, leur dissentiment vaut également décision affirmative.

L'acte respectueux n'est obligatoire que pour les enfants légitimes majeurs âgés de moins de vingt-cinq ans.

La mère a le même droit que le père de former recours contre l'acte respectueux.

Enfin, la mère (ou à son défaut les aïeules) peut former opposition au mariage de l'enfant âgé de plus de vingt-cinq ans — tout comme le père (et les aïeuls).

* * *

On le voit, le projet gouvernemental maintient, dans des limites raisonnables, les prérogatives des parents, tout en accordant à la mère (et aux aïeules) des droits plus étendus que dans le passé.

La Commission d'accord avec le Ministre de la Justice présent à la séance, a adopté les *amendements* suivants :

Art. 148, alinéa 3, est remplacé par la phrase suivante ajoutée au 2e alinéa :

« Si le tribunal n'a pas statué sur la garde de l'enfant ou s'il a confié l'enfant à une tierce personne, il suffit en cas de dissentiment, du consentement du père ou de la mère. »

D'autre part, la Commission s'est préoccupée de la façon dont devrait être réglée la question des autorisations de mariage en cas de déchéance d'un des parents.

Vérification faite, il a été constaté que dans la pratique le cas est considéré comme entrant dans la catégorie des impossibilités de manifester le consentement.

La Commission a estimé, dans ces conditions, qu'il n'y a pas lieu d'insérer dans le projet de loi des dispositions spéciales à cet égard.

Votre Commission a adopté le projet de loi ainsi que le présent rapport à l'unanimité.

Le Rapporteur,

W. VAN REMOORTEL.

Le Président,

H. ROLIN

Is er over de bewaring niets beslist, of is deze aan een derde toevertrouwd, dan geldt meningsverschil tussen de ouders als toestemming; in dat geval is de mening van de vader dus niet meer beslissend.

Wanneer de grootouders hun toestemming moeten geven en zij het niet eens zijn, dan geldt dit ook als een toestemming.

De eerbiedige akte is slechts verplicht voor wettige meerderjarige kinderen, die minder dan vijf en twintig jaar oud zijn.

De moeder heeft evengoed het recht van voorziening tegen de eerbiedige akte als de vader.

Ten slotte kan de moeder (of bij ontstentenis de grootmoeders) zich verzetten tegen het huwelijk van kinderen van meer dan vijf en twintig jaar oud — evenals de vader (en grootvaders).

* * *

Zoals men ziet, houdt het regeringsontwerp de voorrechten van de ouder binnen redelijke grenzen, terwijl de moeder (en de grootmoeders) thans grotere rechten krijgt dan zij vroeger had.

De Commissie, in overleg met de Minister van Justitie die op de vergadering aanwezig was, heeft volgend *amendement* aangenomen :

Artikel 148, alinea 3, wordt vervangen door onderstaande volzin, die aan de 2^e alinea wordt toegevoegd :

« Indien de rechtbank geen uitspraak over de bewaring heeft gedaan, of indien zij het kind aan een derde persoon heeft toevertrouwd, volstaat, in geval van meningsverschil, de toestemming van de vader of van de moeder. »

Anderdeels heeft de Commissie haar aandacht laten gaan naar de wijze waarop het vraagstuk van de machtiging tot het huwelijk zou moeten geregeld worden in geval een van beide ouders van de ouderlijke macht ontzet is.

Na onderzoek werd vastgesteld dat, in de praktijk, het geval beschouwd wordt als behorende tot de categorie van de onmogelijkheden om de toestemming te doen blijken.

De Commissie heeft, in die voorwaarden, gemeend dat er geen aanleiding bestaat om in het wetsontwerp bijzondere bepalingen hieromtrent in te lassen.

Uw Commissie heeft het wetsontwerp, alsmede dit verslag, eenstemmig aangenomen.

De Verslaggever,

W. VAN REMOORTEL.

De Voorzitter,

H. ROLIN.